Göttweig (?), 12. Jh.

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=9146
Copyright: Melk, Benediktinerstift

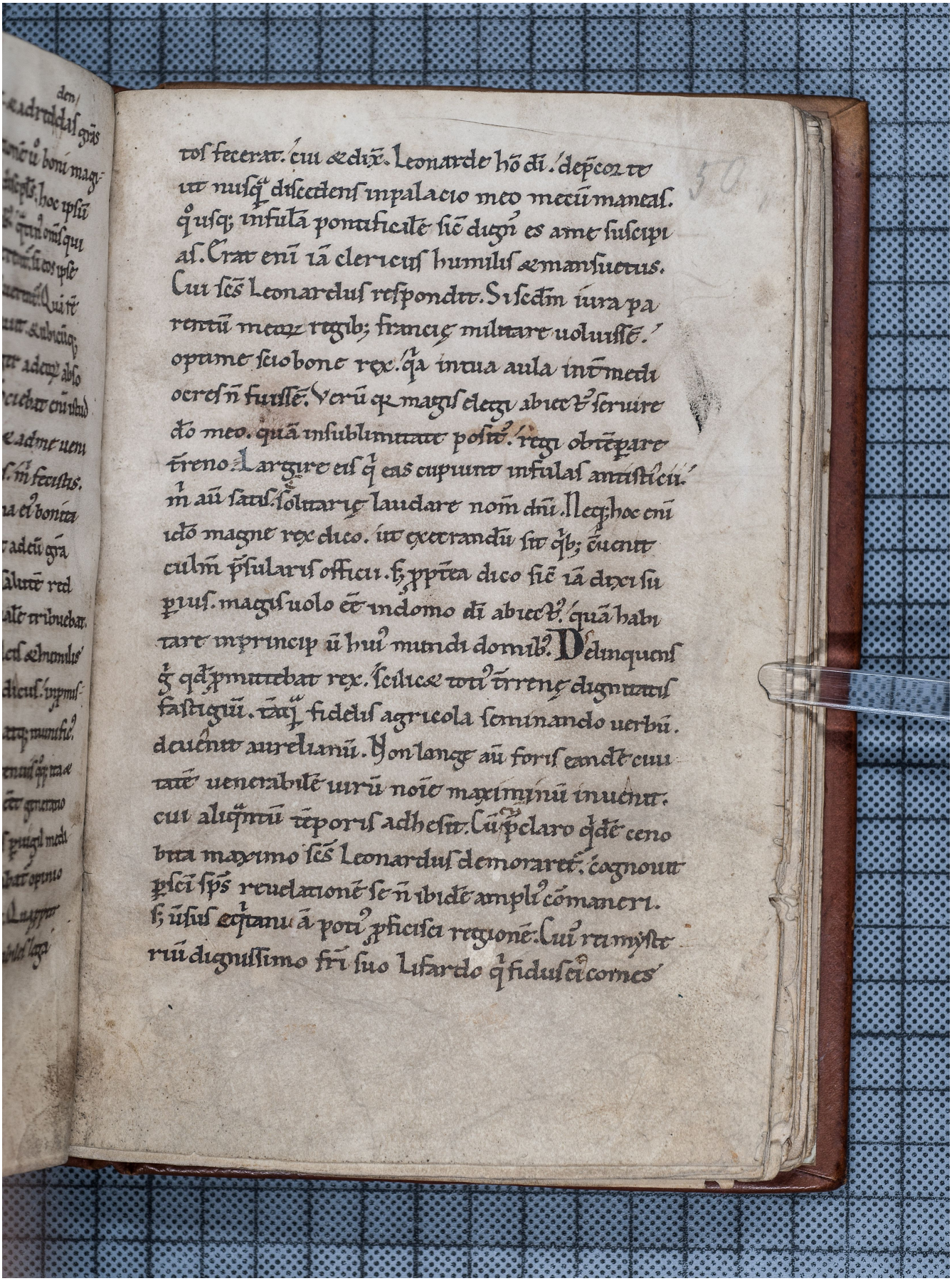

tos fecerat. cui ait dicens. Leonarde hō dī. deprecor te
ut nusq; discedens in palacio meo mecū maneas.
q usq; infulā pontificalē sicū dignū es a me suscipi
as. Erat enī iā clericus humilis et mansuetus.
Cui sēs Leonardus respondit. Si secūm iura pa
rentū meorū regib; franciq; militare voluisset.
optime scio bone rex. qa in tua aula int̄ medi
ocres n̄ fuisset. Verū q magis elegi abiectus seruire
dō meo. quā insublimitate positus. regi obtēpare
tireno. Largire eis q eas cupiunt infulas antistitū.
m aū satis. solitariq; laudare nom dnī. Nec hoc enī
idō magne rex dico. ut exercrandū sit q̄b; cūcti
culm̄ p̄sularis officii. s; ppter ea dico sic iā dixi su
p̄ius. magis uolo esse in domo dī abiectus. quā hab
itare in principū huius mundi domib. Delinquens
q q̄ p̄mutebat rex. scilicet tot̄ tirrenq; dignitatis
fastigiū. tantū fidelis agricola seminando uerbū.
deuenit aurelianū. Non longe aū foris eandē ciu
tatē uenerabilē uirū noīe maximinū inuenit.
cui aliq̄mtū tēporis adhesit. Cū p̄clarō q̄dē ceno
bia maximo sēs Leonardus demorarētur. cognouit
p̄sci sp̄s reuelationē se n̄ ibidē ampliū cōmanerī.
s; ūsus est tanū ā port̄ p̄ficisci regionē. Cui rū myste
riū dignissimo frī suo Lifardo q fidus ei comes